

2015 роком. Таке зростання свідчить про активізацію діяльності ДФС та підвищення її впливу на порушників законодавства.

За наслідками реформування значно скоротилася кількість контрольних заходів у порівнянні з попереднім роком: зустрічних звірок – на 55% (із 50,4 тис. до 22,8 тис.), позапланових – на 24 % (з 21,2 тис. до 16,1 тис.), планових – на 5% (з 4,4 тис. до 4,2 тисяч).

За результатами перевірок 2016 року донараховано 28,4 млрд. грн. (за плановими перевітками – 15,6 млрд. грн.; за позаплановими – 12,6 млрд. грн.; за фактичними – 163,0 млн. грн.) Із донарахованих грошових зобов'язань узгоджено загалом 6,3 млрд. грн. або 22,1%. Досить низький рівень узгодження платниками донарахованих сум зумовлено широким використанням наданого їм права на оскарження прийнятих за результатами перевірки рішень у адміністративному порядку.

Аналізуючи статистичні дані податкових органів слід відмітити, що податкові перевірки, не дивлячись на скорочення їх кількості, принесли досить вагомий результат роботи, що відбився на доходній частині державного бюджету. Завдяки підвищенню якості роботи, були отримані додаткові кошти, які на сьогоднішній день матимуть значну користь у процесі оздоровлення економіки.

Проте, варто відмітити, що в майбутньому для ефективної роботи податкових органів необхідно забезпечити стабільність податкового законодавства та знизити рівень корумпованості суб'єктів оподаткування. Метою державної податкової політики при цьому мають стати розвиток ринкової інфраструктури, стабілізація економіки, стимулювання пріоритетних сфер діяльності і структурних зрушень.

Література:

1. Наказ Міністерства фінансів України від 02.06.2015 № 524 «Про затвердження Порядку формування плану-графіка проведення документальних планових перевірок платників податків» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/nakazi/69562.html>.
2. Офіційний сайт Державної фіскальної служби України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua>.

Партика Уляна

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачик Ф. П.

ЄВРОПЕЙСЬКА КОМПОНЕНТА РОЗВИТКУ ТА УДОСКОНАЛЕННЯ МИТНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

На сучасному етапі розвитку економіки проведення ефективної митної політики необхідне для врегулювання зовнішньоекономічної діяльності та інтенсифікації інтеграції у світовий торговельний простір. В процесі товарообігу між країнами виникає необхідність підписання міжнародних

договорів, вступ до митних агломерацій, що буде надавати країні переваги та пільги стосовно зменшення митних платежів. Інтеграція України в Євросоюз є і тактичною, і стратегічною метою державної політики України [1]. В контексті цього та з урахуванням доктрин економічно розвинутих країн світу слід зазначити, що державна політика повинна окреслювати рамки економічної діяльності учасників економічних відносин, стимулюючи або стримуючи її залежно від існуючих економічних пріоритетів.

Вагомий внесок у дослідження ролі митної політики та використання її інструментарію в зовнішньоекономічній діяльності держави зробили такі відомі українські вчені: В. Андрійчук, В. Будкін, І. Бережнюк, А. Войцещук, А. Гальчинський, О. Гребельник, О. Кириченко, А. Крисоватий, Д. Лук'яненко, Ю. Макогон, Ю. Пахомов, П. Пашко, С. Юрій та інші. Проте імплементація низки угод в сфері співпраці України та ЄС протягом останнього часу та динамізм зовнішніх відносин на світовій арені вимагають поглиблення наукових досліджень проблематики сучасної митної політики України.

На міжнародній арені Україна позиціонує себе як держава, яка реалізує стратегію європейської інтеграції та зацікавлена в максимальній гармонізації власних законів, процедур і практики до стандартів ЄС. Відносини між Україною та Європейським Союзом започатковані в грудні 1991 р. З підписанням та ратифікацією у 2014 р. Угоди про асоціацію між Україною та ЄС відносини сторін почали розбудовуватися у якісно новому форматі політичної асоціації та економічної інтеграції. Що слугує черговим кроком на шляху до досягнення кінцевої мети європейської інтеграції – набуття повноправного членства України в Європейському Союзі [2].

Поряд із цим, слід констатувати, що з кожним роком збільшується вплив Європейської спільноти на Україну. Для того щоб досягти оптимізації відносин з Європейським Союзом, Україна має засвоїти досвід країн Центральної Європи, особливо Польщі, яка впевнено проводила переговорні процеси про вступ до ЄС, оперативно вирішувала внутрішні соціально-економічні проблеми. Українські органи управління мають чітко підтримувати незмінність зовнішньополітичного курсу на євроінтеграцію, проводити відкриту, прозору і зрозумілу для своїх громадян та світу інтеграційну політику, впроваджувати європейські норми і стандарти життя.

Так, серед основних пріоритетів реформування митної системи України слід виділити наступні:

- взаємодія та обмін досвідом з митними органами країн-сусідів в напрямку виявлення та усунення корупції та тіньових операцій;
- зближення та автоматизація систем транзитного перевезення товарів;
- посилення співпраці митних органів з суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності;
- вдосконалення процедур митного оформлення, декларування та контролю;
- скасування вимог обов'язкового залучення митних брокерів і перед відвантажувальною інспекцією чи інспекцією на місці призначення тощо [3, с. 141]

В умовах формування ринкових відносин митна політика поступово стає інструментом і засобом рішення внутрішньо-економічних завдань: вона покликана стимулювати всебічний розвиток вітчизняної економіки, надавати їй нові імпульси, захищати її від проникнення деструктивних елементів та руйнівного впливу. Враховуючи умови Угоди про Асоціацію з ЄС, Угоди про поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі, для досягнення визначених цілей необхідним є подолання тарифних та нетарифних бар'єрів.

В сучасних умовах реформування митної політики нагальним є спрощення митних процедур та переходу на міжнародні стандарти здійснення митної справи. В контексті цього можна виокремити наступні вектори удосконалення митної політики України та її гармонізації з країнами ЄС [4, с. 165]:

- забезпечення законності, правильності та достовірності визначення коду УКТ ЗЕД, країни походження, митної вартості та ставки митного тарифу на товари, які переміщуються через митний кордон України;
- удосконалення методики управління митними ризиками та здійснення митного пост-аудиту;
- модернізація управлінської діяльності шляхом прийняття нормативно-правових актів у сфері зовнішньої торгівлі, приєднання до відповідних міжнародних документів, імплементації у національне законодавство міжнародних норм та стандартів здійснення митної справи;
- імплементація новітніх інформаційно-телекомунікаційних систем і технологій та їх застосування при здійсненні митної політики.

Підсумовуючи, можна зробити висновки про те, що Угода про асоціацію між Україною та ЄС є впевненим кроком в перед. Це надає можливості економічного зближення, удосконалення митних відносин та митного співробітництва. Також необхідно застосовувати методи захисту мало-захисених галузей економіки за допомогою митно-тарифного регулювання.

Література:

1. Міністерство закордонних справ України. Торговельно-економічне співробітництво Україна-ЄС. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua>.
2. Представництво України при Європейському Союзі та Європейському Співтоваристві з атомної енергії [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua/ukraineeu/relations>.
3. Економічна складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС: наслідки для бізнесу, населення та державного управління. Інститут економічних досліджень та політичних консультацій. Міжнародний фонд «Відродження». К.: – 2014. – 141 с.
4. Брачук А. О. Особливості забезпечення митної безпеки та митних інтересів в умовах спрощення митних процедур / А. О. Брачук // Lex Portus. – 2017. – № 1(3). – С. 156–167.